

ONDERONSJE VAN TWEETITANEN: WARTHOG ONTMOET FROGFOOT

ONDERONSJE VAN TWEETITANEN

Jarenlang werden ze gezien als tegenhangers. De één vliegt bij de U.S. Air Force, de ander is van Russische makelij en werd ook nog op grote schaal geëxporteerd. De Fairchild A-10C Thunderbolt II ook wel bekend als 'Warthog' en de Sukhoi Su-25 'Frogfoot' (in Rusland 'Grach' genoemd) kwamen elkaar tegen in Bulgarije.

SU-25 IN NAVO

Bulgarije als NAVO partner heeft een strategische ligging wat één van de redenen is dat er regelmatig Amerikaanse eenheden oefenen. Een andere reden is dat Bulgarije kwetsbaar is met vliegtuigen van Russische makelij die inmiddels flink op leeftijd zijn. Zij voelen zich beter beschermd onder een NAVO paraplu welke ook inhoudt dat de bondgenoten daadwerkelijk ter plekke zich laten zien. Dit wordt onder de naam 'Atlantic Resolve' gefaciliteerd maar is hier binnen wel slechts één onderdeel en de inzet is ook aan een maximum aan troepen gebonden. De Verenigde Staten kiezen er voor dat eenheden snel ter plekke zijn en na oefenen snel worden afgewisseld met nieuwe eenheden. In Februari 2016 was het de beurt aan de A-10's bekend als tank killers van het 74th Expeditionary Fighter Squadron, 23rd Fighter Group USAF van Moody Air Base. De A-10 zag zijn entree in de jaren zeventig en moest in Europa als tegenwepener fungeren tegen de vele Warsaw Pact tanks. Tijdens de ontspanning leek zijn rol bijna uitgespeeld. Na goede prestaties in Kosovo, Irak en Afghanistan werd de formidabiliteit wederom bevestigd. De A-10, inmiddels ge-update tot A-10C in 2005 was jarenlang op Spangdahlem in Duitsland aanwezig, maar opereert nu vanuit de Verenigde Staten op tijdelijke basis in Europa.

OVERLEVEN BOVEN OORLOGSGEBIED

De A-10 en Su-25 zijn natuurlijk geen vliegtuigen die elkaar tegenkomen op het slagveld, zij opereren eerder tegen grondeenheden. Volledig uniek is echter wel dat zij nu zij aan zij oefenen. Toch zijn er nog al wat verschillen in de kisten. De A-10 wordt ook een vliegende tank genoemd en is zeer goed handelbaar op lage hoogte met een lage snelheid van 320 km/u en kan lang rond blijven cirkelen. Zo kan hij op zoek naar vijandelijke tanks. Hij kan een stootje hebben met een honingraatstructuur waarmee hoogexplosieve munitie tot 23 mm kan worden geïncasseerd. Zelfdichtende tanks en een multiple besturings-systeem dragen ook bij tot overleving. De cockpit wordt beschermd door een kuip van 400 mm titanium. Naast vele aanvalswapens die onder de pylons kunnen worden meegenomen is zijn belangrijkste troef het roterende 7-loops 30mm GAU Avenger kanon. Echt dodelijk! Bestemd om ondersteuning te geven aan eigen eenheden (close air support) leent het toestel zich ook prima voor aanvalsoperaties op wat verder gelegen vijandelijk gebied.

OVEREENKOMSTEN EN VERSCHILLEN

De Su-25 werd voor hetzelfde doel ontwikkeld als de A-10 en kwam eind jaren zeventig in dienst. Er zijn overeenkomsten zoals een titanium omhulsel voor maximum bescherming van de piloot tegen grondvuur, maar vooral uiterlijk zijn er belangrijke verschillen te zien. De typische op de romp gelegen cockpit die de A-10 zoveel overzicht geeft om tanks op te sporen moet de Su-25 ontberen. Deze ligt bij de Su-25 veel dieper en verder zijn de vleugels in de schouder en de motoren aan de zijkant tegen de romp geplaatst. De positie van de SU-25 motoren is

kwetsbaarder dan de hoog op de staart geplaatste motoren van de A-10. Er is wel over na gedacht, want een voltreffer in de ene motor raakt niet gelijk de andere motor, zij zijn goed gescheiden van elkaar. Evenals de A-10 is het ontwerp er op gericht om maximale overleving boven oorlogsgebied te verkrijgen en besturingssystemen zijn bij beide typen niet zo kritisch gemaakt dat kleine schade het toestel gelijk laat neerstorten. Ze kunnen beide op één motor thuis komen.

GEMAKKELIJK ONDERHOUD EN EXPORT SUCCES

Een voordeel van de Su-25 is dat hij met zijn stevige landingsgestel ook van minder goed uitgeruste vliegvelden kan opereren. Dit is iets wat integraal in de Russische gedachten bij ontwerpen van vliegtuigen wordt toegepast. Onderhoud kan op ver gelegen locaties makkelijk worden uitgevoerd en bij nood kan het toestel vliegen op standaard vliegtuigbrandstof kerosine, maar ook op gasoline en diesel. Er is ook een 30mm kanon aan boord waarmee de vergelijking met tegenhanger van de A-10 steeds treffender wordt. Voor wat de wapens betreft om 'af te leveren' op de grond doen ze ook niet voor elkaar onder en de rechte vleugel van beide typen geeft de mogelijkheid om vele soorten projectielen mee te nemen. De meeste Su-25 varianten, vooral de geëxporteerde exemplaren (dus ook de Bulgaarse) hebben verouderde analoge technologie. Maar de Russen hebben hun ervaringen zoals in Afghanistan, Georgië en Tsjetjenië en introduceerden de digitale versie die nu in Syrië opereert. Gezamenlijk vliegen en schieten zoals in oefening 'Thracian Thunder' blijft een volstrekt unieke gebeurtenis.

SPECIFICATIONS:

Role:	Multifunctional transport / assault unit
Crew:	2
Variations:	V-22A, CV-22B, HV-22, EV-22, MV-22B, SV-22
Length:	17,5 mtr
Height:	6,7 mtr (rotors up)
Wings:	25,6 mtr (rotors up)
Start weight:	8463 kg (depending on type)
Max. weight:	23500 kg
Engines:	2x Rolls Royce AE1107C Turboprop
Propellers:	2x 11,6 mtr
Thrust:	4586 kW kN
Cruising speed:	460 km/hr
Top speed:	550 km/hr
Range:	24 persons without refuelling 772 Km
Board weapon:	1x M-240G 7,62 mm

Kees Otten & Wim Das